

Susreti nas obogaćuju

Prijatelj je bogatstvo. On s tobom dijeli sreću i misli. Ako se nađeš u nevolji, neće te ostaviti na cjedilu nego će ti pomoći.

Tako sam i ja upoznao dva nova prijatelja. To su moji polubratici, Goran i Robert. Obojica su bila vrlo draga i prijateljski raspoložena. Rado su mi pokazali svoju sobu i razne igračke, no najviše me iznenadio Robert kad mi je pokazao svoju zbirku crteža. Bez iznimke, svaki je od tih crteža bio jednostavno prekrasan. Nacrtao je likove iz crtića i iz života. Njegov talent u meni je probudio želju za crtanjem. Rekao sam mu: „Kad dođem kući, odmah ću nešto nacrtati.“

Prije nego što sam došao k njima, saznao sam da Goran boluje od epilepsije i da je pretrpio napadaj zbog kojeg je skoro umro. Ništa na njemu nije odavalо da taj trinaestogodišnji dječak nosi takav teret. Bio je vedar i duhovit. Samo se snažne osobe mogu tako hrabro nositi s nedaćama. Zapitao sam se koliko djece na ovome svijetu ima probleme kakve ja ne mogu ni zamisliti. Svoj krov nad glavom, svoju obitelj i svoje zdravlje uzimam zdravo za gotovo. A trebao bih ih više cijeniti.

Poznanstvo s Goranom i Robertom učinilo me svjesnijim onoga što mi je život dao, ali i onoga oko čega se trebam više potruditi. Odmah po povratku kući ispunio sam svoje obećanje dano Robertu i crtao sam. Moj crtež nije bio tako dobar kao njegov, ali je ipak bio bolji od svih koje sam do tada nacrtao.

Leon Andrec, 6.r